

Euroscola Nap Strasbourg 2018. december 14.

Majd kijöttünk a parlamentből, azon gondolkozva hogyan is jutottunk el ide. Várjunk, de hogyan is? Minden nyár elején kezdődött, amikor is értesítettek minket, hogy lehetőségünk lenne Strasbourgba menni, az Európai Parlamentbe, az Euroscola napra, ahol különféle modernkori problémákat vitathatunk meg és játékosan megtapasztalhatjuk az európai parlamenti képviselők munkáját. Összegyűjtöttük az EU iránt érdeklődőket, tartottunk egy pár előadást, hogy biztosak legyünk az Unióval kapcsolatos tudásunkban és lázasan szerveztünk az utat.

Idővel az indulás előéjszakáján találtuk magunkat, amikor valami szörnyű történt. Egy férfi a strasbourgi karácsonyi vásáron lelőtt három embert és súlyosan megsebesített tíz másikat. Hirtelen azt sem tudtuk, mit gondoljunk. Egy éjszakán át tartó szülőkkel és tanárokkal való beszélgetés után arra jutottunk, hogy ha már idáig eljutottunk ne adjuk fel ilyen könnyen. Így hát nem hagytuk, hogy megfélemlítsen minket a terror és elindultunk (hajnali 5 órakor!) hosszú utunkon. Az út viszonylag eseménytelen volt a kisebb dugókat leszámítva. Este 11 órára értünk a szállásra, ami a Fekete erdő mélyén eldugott kis falu volt, Unterharmersbach. Itt kiadós vacsorával vártak minket. Ezt elfogyasztva mentünk is fel a szobáinkba egy jót aludni. Ha van Isten, bizonyára hallhatta imáinkat, mivel az ágyak rendkívül kényelmesek voltak, bár ez betudható annak is, hogy az elmúlt 17 órát az életünkben egy ülésben töltöttük. Reggel a svédasztalos reggeli után neki is indultunk a nagyvilágnak, amit akkor egy franciaországi kisváros, Colmar jelképezett. Itt többféle nevezetességet is megcsodálhattunk, mint például egy 700 éves házat, ami meglepően jó állapotban volt, valamint a helyi templomot, ahol egy modern művészeti kiállításon elmélkedhettünk, hogy akkor igazából most mit is nézünk. Ezután következett a karácsonyi vásár, ahol végre bebizonyíthatták franciát tanuló osztálytársaink, hogy igenis volt értelme négy évig tanulni a nyelvet. Nekik köszönhetően teli hassal hagyhattuk ott a várost. Innen az út Freiburgba vezetett, ahol szintén láthattunk egy templomot, és a híres városkapukat, bár itt nem csodálkozhattunk a modern művészet vívmányain, így is felettébb érdekesnek tartottuk a városi forgatagot. Ezek után szétszéledtünk, hogy mindenki tudjon valamit venni családjának, barátainak. Itt a németet tanulók mutathatták be nyelvtudásukat, az eszeveszett szuvenír vásárlásban kissé elvesztünk. Talpraesett diákok lévén végig kérdeztük a fél várost és sikeresen visszataláltunk tanárainkhoz, akik bár húzott szemöldökkel is, de megkönnyebbülten néztek ránk. Mivel már kezdett sötétedni, nem tudtunk tovább nézelődni így hát muszáj volt visszamennünk a szállásra. A szállásra visszaérkezés után ettünk, majd megosztottuk egymással kinek milyen kalandban volt része a nap folyamán. Tudtuk viszont, hogy hamar le kell feküdnünk, ha holnap teljes kapacitással akarjuk magunkat bevetni. Így is tettünk éjfél környékén.

Másnap reggel hétkor gyönyörűen kiöltözve felpattantunk a buszra és úton is voltunk a parlamentbe. Az egy óra csak úgy repült, ahogy azt fontolgattuk, hogy mit is várhatunk a parlamenttől. Majd megérkeztünk Strasbourgba. A parlament épületéhez rövid séta vezetett, ahol a beléptetést követően már bent is voltunk a nagy körben. Talán itt esett le mindenkinek, hogy nem szétnézni jöttünk, hanem tulajdonképpen dolgozni. Ezen viszont nem sok időnk volt gondolkodni, mivel gyorsan behívtak minket nehogy megfázzunk. Bent leültettek, kiadták a napirendet és feloszlottunk csoportokra az előzetesen megadott témák szerint. Nem volt sok időnk izgulni, mivel az első két csoportot hamar behívták reggelizni, ezek után pedig bekísértek minket a nagy terembe. Leültünk, meghallgattuk az ülésvezető és kollégái előadását, majd tehettünk fel kérdéseket. Ezután következett az ebéd, ami közben egy Eurójátékkal foglalhattuk

el magunkat. Az ebéddel végezve ismét felbomlottunk téma szerinti csoportokra és félrevonultunk kisebb bizottsági tárgyaló termekbe. Itt vitattuk meg csoporttársainkkal mi is az, amit igazán fontosnak tartunk saját témánkban. Megválasztottuk a képviselőinket majd visszamentünk a nagyterembe, ahol minden csoport képviselője a gyűlés elé tárta a saját csoportja elképzelését a témával kapcsolatban. Minden egyes előterjesztés után szavazhattunk, hogy elfogadjuk-e az ötleteket, avagy sem. A nap végén a 6 munkacsoportból 5 javaslatát elfogadtuk.

Itt érünk el történetünk elejére. Ezt az élménybeszámolót már a hazafelé úton írom. És bármennyire örülök, hogy végre újra visszatérhetek saját országomba, nem tudom tagadni, hogy nagyon is jó volt ott ülni azokban a székekben és azt érezni, hogy tényleg mi vagyunk Európa jövője.

Restás Alexander Dominik (11E)

**EUROSCOLA DU 14 DÉCEMBRE 2018
PARLEMENT EUROPÉEN À STRASBOURG**

**EUROSCOLA DU 14 DÉCEMBRE 2018
PARLEMENT EUROPÉEN À STRASBOURG**

